

Nr 525.

Av herr Adamsson m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 75, angående polispersonalens avlöningsförmåner m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 75 angående polispersonalens avlöningsförmåner m. m. har kommissarierna i Malmö placerats i 27 lönegraden, medan motsvarande befattningshavare i Göteborg placerats i 29 lönegraden, oaktat kommissarierna i dessa båda städer tidigare under en lång följd av år varit placerade i samma lönegrad.

Den vägledande principen för kommissarietjänsternas lönegradsplacement har varit poliskårens storlek och vederbörande polisdistrikts invånarantal. Departementschefen har framhållit att denna metod leder till en skälig avvägning men ansett att hänsyn även bör tagas till speciella lokala omständigheter.

Om man jämför de båda städernas folkmängd vid 1953 års utgång (Göteborg 367 449 — ökning under året 4 426 — och Malmö 202 316 — ökning under året 3 671) fördelad på antalet kommissarier, framgår att Malmö, som har endast sex kommissarier, har per kommissarie ca 37 000 invånare, medan Göteborg, som har 13 kommissarier (29 lönegraden) och 1 bitr. kommissarie (25 lönegraden) och enligt löneförslaget kommer att få ytterligare 4 bitr. kommissarier (25 lönegraden), får ca 20 000 invånare per kommissarie. Om man räknar med enbart 13 ordinarie kommissarier (lönegrad 29) i Göteborg, blir antalet invånare 28 000 per kommissarie i Göteborg och således ändå betydligt mindre än motsvarande siffra för Malmö.

Beträffande kommissarie underställda befattningshavare i Göteborg och Malmö framgår ur årsredogörelserna 1952 för de båda städerna, att i Göteborg har kommissarie befälet över lägst 25 och högst 93 befattningshavare och att motsvarande siffror för Malmö är 37 och 94.

När det gäller lokala förhållanden i övrigt vill vi framhålla, att vid en jämförelse mellan under år 1952 vid vaktområdet i Göteborg och Malmö avgivna rapporter över personer, som anmälts för brott eller förseelser, man får följande siffror:

<i>Göteborg</i>		<i>Malmö</i>	
Ant. rapporterade personer		Ant. rapporterade personer	
1. distriktet	1 248	1. distriktet	4 075
2. „	6 154	2. „	1 826
3. „	1 469		
4. „	2 402		
5. „	1 002		
6. „	1 417		

Av ovanstående uppgifter framgår, att endast ett av Göteborgs sex vakt-distrikt har flera rapporterade personer under ett år än 1. vakt-distriktet i Malmö och att fyra av vakt-distrikten i Göteborg har mindre antal rapporterade personer än 2. vakt-distriktet i Malmö.

Enär centralavdelningen och trafikavdelningen i Göteborg har delvis andra arbetsuppgifter än motsvarande avdelningar i Malmö, kan i fråga om dessa avdelningar någon direkt jämförelse icke göras.

Ur den officiella polisstatistiken för år 1951 kan beträffande brottsfrekvensen per 100 000 invånare följande jämförelsesiffror nämnas: Stockholm 5 176,6 — Göteborg 4 043,4 — Malmö 4 673,5.

Vidare erhålles ur årsredogörelserna för Göteborg och Malmö år 1952 följande jämförelsesiffror:

	<i>Göteborg</i>	<i>Malmö</i>
Till krim.-polisen anmälda brott	18 445	11 483
Ant. anmäl. per krim.-kommissarie:	3 689	5 741
Värdet av tillrättaskaffad egendom i % av för- lorad egendom	68,8 %	70,5 %

Det kontinentala läge som Malmö har (sjöledes 2 255 384 in- och utresande per år) gör att Malmö har avsevärt större resandetrafik än Göteborg.

Malmö stads karaktär av storstad torde dels på grund härav, dels på grund av andra betingelser vara fullt jämförbar med Göteborgs och i vissa avseenden även med Stockholms. Sålunda kan i trafikhänseende nämnas, att rikshuvudvägen Malmö—Lund inom Malmö stad har, enligt gatukontorens trafikräkningar, en trafikintensitet som väsentligt överstiger Södertäljevägens vid Stockholm. Gatukorsningen Lundavägen—Fredsgatan i Malmö passerades under en trafikräkningsdag år 1951 av 15 000 motorfordon och 20 000 cyklar, medan Birger Jarlsgatan i Stockholm vid Stureplan likaledes under en trafikräkningsdag 1951 passerades av 12 000 motorfordon och 6 000 cyklar.

Beträffande statspolisavdelningarna i Göteborg och Malmö är antalet kommissarier lika många vid var och en av dessa avdelningar, och arbetets omfattning torde framgå av nedanstående.

Enligt årsredogörelserna för Göteborg och Malmö år 1952 företogs under året vid ordningsstatspolisen i Göteborg 6 420 och vid motsvarande avdelning i Malmö 7 075 flygande inspektioner samt rapporterades för olika förseelser i Göteborg 1 451 och i Malmö 2 647 personer.

Vid kriminalstatspolisen i Göteborg har sistnämnda år 1 045 (härav 317 brott mot lag om olovlig rusdryckshantering, som hänföres till verksamheten i Göteborg) samt i Malmö 900 brott varit föremål för utredning.

Vid studie av polislöneförslaget konstateras, att arbetet för polismän i alla grader utom för kommissarierna inom civildepartementet bedömts likvärdigt i städerna Stockholm, Göteborg och Malmö.

Om arbetsrytm och andra betingelser skulle vara annorlunda i Malmö än i Stockholm och Göteborg, frågar man sig, varför dessa förhållanden skulle vara utslagsgivande endast vid bestämmandet av kommissariernas lönegradsplacering, då såväl kommissariernas närmaste överordnade i Göteborg och Malmö som kommissarierna underställd personal i Stockholm, Göteborg och Malmö placerats i lika lönegrad, grupperna inbördes.

Det torde även framhållas, att polismästaren i Göteborg har till förfogande i poliskammaren 4 polisintendenter, 1 polissekreterare och 1 polisnotarie, medan polismästaren i Malmö endast har 2 polisintendenter, vilket icke är proportionellt. Härav torde framgå, att polisintendenterna i Malmö är mycket mer upptagna av poliskammarärenden än motsvarande befattningshavare i Göteborg och att de därför icke kan ägna så mycken tid till handledning av kommissariernas arbete som önskvärt vore och som troligen kan ske i Göteborg. En kommissarie i Malmö är således i förhållande till sin kollega i Göteborg i någon mån missgynnad beträffande omfattningen av den juridiska handledning och det medansvar som han bör erhålla i arbetet.

Starka skäl synes därför tala för en ändring i den i propositionen föreslagna lönegradsplaceringen för kriminalkommissarierna, och vi vill därför föreslå,

att riksdagen vid behandling av proposition nr 75 måtte besluta,

att kriminalkommissarietjänsterna i Malmö får en lönegradsplacering som är likvärdig med motsvarande tjänster i Göteborg.

Stockholm den 24 februari 1954.

Erik Adamsson.

Carl Christenson,
Malmö.

Jean Braconier.

Gösta Netzén.